

[Valdemar Thomsen.]

Finansminister, der selv er bondefødt, glemmer aabenbart, at Landbrugets Salgspriser i Dag som Gennemsnit omtrent ligger paa 1914-Niveauet, medens andre Pristal, de Pristal, som er afgørende for Landbrugets Udgifter, er steget i de fleste Tilfælde med 100 eller over 100 pCt. Det er den Politik, som til Dato har kostet dansk Landbrug omkring ved 2 900 Mill. Kr.

Det er Sandheden om den økonomiske Situation for dansk Landbrug, der nu igen, aabenbart med Tilslutning fra næsten alle Partier her paa Rigsdagen, skal taale en Stigning af Omkostningsniveauet. Jo, vi er vel rejst efter det nu fremførte.

Efter at ogsaa den højtærede Finansminister har været inde paa Talen om den saakaldte stille Zone, kan der nok være Grund til at understrege, at Meningen med Loven af 1931 ganske givet er, at Maksimum af Løntillægget, indtil Udgiftstallet 2 842 er naaet, højst maa udgøre fra 528 til 876 Kr. Det blev for øvrigt understregt i den Diskussion, der nu fandt Sted mellem Finansministeren og det Medlem, der talte for Det konservative Folkeparti (Korsgaard), at den Bestemmelse kun kan være indsat af Hensyn til Tjenestemændene, ellers er der overhovedet ingen Mening i, at Skalaen er indrettet saadan, at dette Maksimum naas allerede ved et Udgiftstal paa 2 710. Det forekommer mig derfor mere end dristigt, at man nu stiller Forholdene fuldstændig paa Hovedet og benytter det Hensyn, der er vist Tjenestemændene, som Motivering for yderligere Lønkrav.

Hvis en privat Arbejdsgiver i en Kontrakt med sine Funktionærer havde vist et lignende Hensyn, altsaa fuldt Tillæg paa et tidligere Tidspunkt — jeg siger: hvis han havde gjort det, og de paagældende derefter, som nu Tjenestemændenes Organisationer, kom til ham i den Hensigt at benytte hans Imødekommenhed til yderligere Afpresning, tror jeg, at han for det første vilde tænke ved sig selv: Utak er Verdens Løn, men jeg tror ogsaa, at han vilde spørge de paagældende — skal vi sige de paagaende, de utaknemme —, om de ved nøjere Eftertanke mente at kunne være bekendt at rejse et saadant Lønkrav. Det gjorde den højtærede Finansminister ikke, han er altsaa ikke en Statsmand af virkeligt Format. I Stedet for at staa fast paa Ret og Rimelighed, i Stedet for at varetage Samfundets fælles Interesser, faldt Finansministeren og Regeringen straks til Føje over for de store Organisationer, der

vælgermæssigt betyder en hel Del, og som nu kommer med en Anmodning om Lønforhøjelse. Og for om muligt at faa en Del af Stegen, bukker og skraber nu de øvrige Partier, lige fra Venstre og ned til Kommunisterne, for Tjenestemændene og deres Organisationer, det vilde naturligvis ogsaa være slemt, om man skulde miste nogle Stemmer.

Vi fra vor Side siger klart og bestemt: Vi vil ikke, saaledes som de økonomiske Forhold ligger for store Dele af Befolkningen, have Medansvar for denne urimelige Eftergivenhed, for Stemmekøbspolitikken.

Finansministeren (V. Buhl): De Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen fremsatte angaaende Udvidelsen af Tjenestemandssammene, skuffede mig. Jeg fik ikke nogen Oplysning om, inden for hvilke Omraader det ærede Medlem mener, der kan foretages afgørende Reduktioner med Hensyn til de Opgaver, som nu udføres af det offentlige. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem vil være i Stand til at paavise saadanne, idet Udviklingen nu engang paa mangfoldige Omraader, ikke mindst paa tekniske Omraader, fører med sig, at Samfundet maa løse flere og flere Opgaver i Fællesskab, fordi det er den Maade, paa hvilken de løses bedst. Jeg efterlyser stadig, om der skulde være Omraader af virkelig Betydning, hvor det ærede Medlem vil være i Stand til at anvise Indskrænkning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Afspærringspolitikken vil jeg endvidere gerne spørge det ærede Medlem, om han virkelig ønsker hele vor Import sat paa Friliste, om det virkelig er det ærede Medlems Opfattelse, at de frie Forhold skulde være herskende med Hensyn til vor Handelspolitik.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg blot sige, at jeg har ikke Pristallene og Lønningstallene for 1927—28 præsent, men jeg tror egentlig ikke, man behøver at have andet præsent, end at man dengang gennemførte en haardhændet Nedsikring, medens det, vi i Dag forhandler om, er en Forhøjelse af Tjenestemandslønningerne.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen skal jeg kun sige, at det er en klædelig Rolle, det ærede Medlem spiller i Dag, naar han slaar saa smukt paa Beskedenhedens Streng, den Rolle skulde det ærede Medlem spille noget tiere.

Med Hensyn til Sammenligningen mellem Landbrugets Priser i 1914 og nu er det rigtigt, at der paa adskillige Omraader ikke er nogen Forskel; men lige saa lidt som jeg mener, man kan finde Udtryk for Land-